

- 1 AUG. 2017

201602637
Zorginstituut Nederland

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2017033329

Datum 31 juli 2017
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet (Zvw)

Zaaknummer
2017026615

Onze referentie
2017033329

Uw referentie
G47 201602637

Uw brief van
15 juni 2017

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 15 juni 2017 aan Zorginstituut Nederland advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet. Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van de kosten van zittend ziekenvervoer.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Zorginstituut Nederland brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op zittend ziekenvervoer omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt Zorginstituut Nederland nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van Zorginstituut Nederland kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Juridische beoordeling

Verzoekster lijdt al geruime tijd aan een ernstige eetstoornis. Als gevolg van de eetstoornis is zij rolstoelgebonden. Verzoekster volgt een behandeling bij het Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg Emergis te Goes. Dit is een behandelcentrum gespecialiseerd in de behandeling van langdurige eetstoornissen.

De behandelingen bij Emergis vinden plaats gedurende de week. Gedurende deze periode verblijft verzoekster in het behandelcentrum. De weekenden brengt verzoekster thuis door. Omdat zij hiervoor reiskosten maakt, heeft zij

een aanvraag voor een machtiging voor zittend ziekenvervoer ingediend bij verweerder. Deze aanvraag is door verweerder afgewezen.

Zorginstituut Nederland
Zorg

Verweerder stelt dat het weekendverlof geen onderdeel uitmaakt van de behandeling. Verzoekster geeft aan dat in de verzekeringsvoorwaarden niet is opgenomen dat tussentijds- of weekendverlof onderdeel uit dient te maken van de behandeling.

Datum
31 juli 2017

Onze referentie
2017033329

De volgende vragen zijn door de SKGZ aan het Zorginstituut voorgelegd:

- o Dient weekendverlof deel uit te maken van de behandeling om aanspraak te maken op zittend ziekenvervoer?
- o Is er in casu sprake van 'weekendverlof' of is de reden dat de betrokkene in het weekend thuis verblijft meer van praktische aard, namelijk dat de instelling in het weekend gesloten is?
- o Kennelijk is betrokkene ook doordeweeks naar huis gegaan. Is dat dan ook te beschouwen als weekendverlof?
- o Is sprake van noodzakelijke begeleiding zodat ook de kosten van de begeleider voor vergoeding in aanmerking komen?

De SKGZ heeft verweerder het bindend advies van de Geschillencommissie Zorgverzekeringen van 23 november 2016 voorgelegd. Verweerder is van mening dat dit bindend advies in deze situatie niet van toepassing is. Bij de zaak van 23 november 2016 was het namelijk mogelijk om in het weekend in de instelling te verblijven, terwijl dat bij Emergis niet mogelijk zou zijn.

Het bindend advies van 23 november 2016 legt uit dat, sinds de invoering van de Zvw, regels rond 'weekendverlof' geen onderdeel meer uitmaken van de regelgeving rond het zittend ziekenvervoer. De suggestie dat vergoeding van het zittend ziekenvervoer alleen mogelijk is als 'weekendverlof' plaatsvindt in het kader van de behandeling, vindt dan ook geen basis in de regelgeving. De regelgeving kent immers het begrip 'weekendverlof' niet. De noodzaak en de voorwaarden van het vervoer moeten dan ook los van de kwalificatie weekendverlof beoordeeld worden, namelijk op basis van de artikelen 2.13 en 2.14 Besluit zorgverzekering (Bzv). Dat betekent dat in de eerste plaats gekeken moet worden of het vervoer plaatsvindt van of naar een persoon of instelling, zoals bedoeld in artikel 2.13 Bzv. Vervolgens dient gekeken te worden of iemand behoort tot de vijf categorieën, die zijn genoemd in artikel 2.14 Bzv.

Verzoekster is verwezen en verblijft bij het behandelcentrum Emergis. Dit betekent dat zij in termen van de Zvw redelijkerwijs is aangewezen op de prestatie omschreven in artikel 2.12 Bzv: medisch noodzakelijk verblijf in verband met geneeskundige zorg zoals bedoeld in artikel 2.4 Bzv. Emergis biedt over het algemeen geen verblijf en geen geneeskundige zorg gedurende het weekend, waardoor verzekerde genooddaakt is in het weekend naar huis terug te keren. Dit betekent echter niet dat de geneeskundige zorg is beëindigd op het moment dat verzoekster in het weekend thuis verblijft. De zorg wordt hervat als verzoekster doordeweeks voor behandeling verblijft bij Emergis. Verzoekster is dan opnieuw redelijkerwijs aangewezen op het verblijf en de geneeskundige zorg. Dit betekent

dat het vervoer vice versa plaatsvindt met het oog op de behandeling en verzoekster voldoet dan ook opnieuw aan de voorwaarden uit artikel 2.13 lid 1 sub a respectievelijk d Bzv (of, chronologisch, sub d respectievelijk a). Verzoekster is rolstoelgebonden en voldoet daarom ook aan de voorwaarden van artikel 2.14 Bzv sub c.

Zorginstituut Nederland
Zorg

Datum
31 juli 2017

Onze referentie
2017033329

Ook als het verblijf thuis gedurende het weekend een therapeutische meerwaarde zou hebben voor verzoekster, voldoet zij aan de genoemde voorwaarden. Is er sprake van een therapeutische meerwaarde in combinatie met het sluiten van de instelling gedurende het weekend, dan is de therapeutische meerwaarde een gunstige bijkomstigheid. Is er sprake van een therapeutische meerwaarde ook al is de instelling geopend in het weekend, dan maakt het verblijf thuis onderdeel uit van de behandeling.

In bovengenoemde gevallen voldoet verzoekster nog steeds aan de voorwaarden uit artikel 2.13 Bzv. De basis voor het vergoeden van het vervoer zou alleen ter discussie gesteld kunnen worden, als verzoekster uit eigen beweging de behandeling en het verblijf gedurende het weekend onderbreekt. Dit geldt ook als verzoekster gedurende de week, tijdelijk, naar huis terugkeert. Als verzoekster uit eigen beweging de behandeling onderbreekt en tijdelijk naar huis terugkeert, dan vindt het vervoer vice versa niet plaats met het oog op de behandeling en zijn de kosten van het vervoer voor rekening van verzoekster.

Het Zorginstituut kan alleen beoordelen of de noodzaak van begeleiding aannemelijk is. Verzekerde is rolstoelafhankelijk. In dergelijke gevallen lijkt de noodzaak van begeleiding voor de hand te liggen.

Het advies

Zorginstituut Nederland heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert Zorginstituut Nederland tot toewijzing van het verzoek.

Hoogachtend,

/ /